

Welcome to Phuket Data :: ย่าจันลงไปปากพระและแล่นขึ้นมา ณ บ้าน(เคียน)

ย่าจันถูกจับตัว "ลง" ไปค่าย "ปากพระ" (ฝั่งท่านุ่น)
และย่าจันแล่น "ขึ้น" มา ณ บ้าน (เคียน)

09:14 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ ส่วนประวัติศาสตร์ มทศ. ยังคงยืนยันว่า
"ปากพระ" ยังอยู่ที่เดิม

คือฝั่งท่านุ่นบนเนิน "ควนพญาอินท์"

09:16 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ แม้ว่าเขา (ขอใช้นามแฝงว่า "มโนพล") จะประกาศว่า

09:16 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ ย่าจันไปปากพระที่แหลมหิน ไกลเกาะพร้าว

09:17 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ แผนที่ที่มโนพลอ้างจากกัปตันโรมัสต์ ฟอร์ดเรสต์ ตามแผนที่ พ.ศ.๒๓๒๗ นั้น

09:18 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ ได้ระบุปากพระ อยู่ตำแหน่งที่เดิม

ย

ย

ย

ย

บริเวณปากพระ พ.ศ.๒๓๒๗

ของกัปตันโรมัสต์ ฟอร์ดเรสต์

ในแผนที่ระบุว่า Papra Harbour ในเขตพื้นที่แขวงเมืองตะกั่วทุ่ง

Papra ก็คือ ปากพระ

อยู่ฝั่งท่านุ่น บนควนพญาอินท์

ในจดหมายของย่าจัน (ท้าวเทพกระษัตรี) มีถึงพระยาราชกัปตัน เมื่อเดือน ๑๑ ปีมะเมีย อัฐศก พ.ศ.๒๓๒๙ หลักวันถกลางชนะศึก พ.ศ.๒๓๒๘ ประมาณ ๖ เดือน
ความในจดหมาย (มทศ.จท.๑๗) ว่า

แลอนี้ เมื่อพ่ายกมานั้น พญารธรรมไตรโลกให้เกาะเอาตัวดูข้าลงไปไว้ ณ ปากพระ ครั้นพ่ายกมาตีปากพระได้ กลับแล่นขึ้นมา ณ บ้าน
แลคนซึ่งให้รักษาบ้านเรือนอยู่นั้นแล่นทูลมาบอกเสีย ข้าของทั้งปวงเป็นอันตรรายมีคนเก็บรับเอาไปสิ้น แลอยู่ทุกวันนี้ยากจนขัดสนเป็นนัย

พระยารธรรมไตรโลกให้เกาะเอาตัวดูข้า (จับท่านุ่นหญิงจัน) ลงไปไว้ ณ ปากพระ

เมื่อผู้หนูนั่งกำลังพม่า ๓ พันคนยกเข้าตีค่ายปากพระย ที่มิพระยารธรรมไตรโลก นำทัพ พระยาฤทธาชนิกุล พระยาพิพิธโกไคย ช่วยบัญชาการค่ายปากพระย
ค่ายปากพระแตก

พงศาวดารเมืองถลาง ให้พระยารธรรมไตรโลกตายในที่รบย แต่คุณประสิทธิ ชินการณ พบจดหมายของพระยารธรรมไตรโลกในปัตถมาว่ายังมีชีวิตอยู่
พระยาพิพิธโกไคยหนีไปตั้งด่านพระยาพิพิธในเขานางหงส์

ท่านผู้หญิงจันกลับแล่นขึ้นมา ณ บ้าน

พวกเราได้ใช้หลักฐาน มทศ.จท.๑๗ มาตั้งแตตั้งมูลนิธิต้าวเทพกระษัตรีท้าวศรีสุนทร (มทศ.)

มโนพล เสนอว่า ย่าจันอยู่ที่บ้านท่าเรือ ถูกพระยารธรรมไตรโลกให้เกาะเอาตัวท่านผู้หญิงจัน "ลง" ไปไว้ ณ ปากพระ ซึ่งตั้งอยู่ที่แหลมหิน ท่าเรือที่จะไปเกาะพร้าว

ท่าเรือแหลมหินเป็นค่ายปากพระ

ถูกพม่าตีแตก

ท่านผู้หญิงจันกลับแล่น "ขึ้น" มา ณ บ้าน (ที่อยู่ที่บ้านท่าเรือ)

เหตุผลของ มโนพล อ้างคำ "ลงไปปากพระ และแล่น "ขึ้น" มา ณ บ้านที่ท่าเรือ ย

การอ้างคำ "ลง" "ขึ้น" ของมโนพล ผิดหลักคตินิยมของชาวกลางและภูเก็จ
ด้วยเหตุที่ชาวกลางภูเก็จ ได้เคยสร้างรณหน้าไปทางประดอ (ทิศตะวันออก)

เป็นการบังคับให้คนนอนขวางหัวหัน โดยหันศีรษะไปชนฝาบานโรง และห้องนอนย หันตีนมาทางเบื้อง
ชาวกลางและภูเก็จ จึงเรียนทิศใต้ว่า "หัวนอน"
เรียกทิศเหนือว่า "ประตืน"

ย
ย
ย

<<<ประหัวนอน-ประตืน>>>

(คำ ประ ใช้ ปละ ก็ได้ หมายถึง ข้าง, ด้าน, ทิศ)

ชาวกลางภูเก็จมีคตินิยมให้ศีรษะ (หัว) เป็นของสูงที่เป็นมงคล

ถึงกับยอมใช้ของสูงที่เป็นมงคลนี้มาเป็นตัวแทนของตนเองว่า "ผม" "เกล้าผม" "กระผม" (โบราณใช้ทั้งหญิงทั้งชาย)

ถ้าเป็น "ผม" ของผู้สูงอายุ ชาวกลางภูเก็จ ผ่าน "ผม"ของผู้สูงวัย จะต้องพยายามเอนตัวนอนตัวโน้มตัวให้ "ผม"ของตนเองลงต่ำกว่า เพื่อเป็นการเคารพหรือคารวะ

อีกประการหนึ่ง ชาวกลางภูเก็จ จะไม่อาจเอื้อมให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของตนไปใกล้ "หัว"(ศีรษะ) ของผู้สูงวัย
แม้คำที่ใช้เรียกผู้สูงวัย ชาวกลางภูเก็จก็จะเรียกคนอื่นว่า "เท่า" (ตืน)ย เราก็คงจะ กราบเท่าแม่ที่เคารพ
คงไม่มีใครเขียนหรือกล่าวว่

กราบหน้าแม่ที่เคารพย "ผม" ถอนชนหน้าแม่แม่หมัดแล้วนะแม่

นี่คือคำพูดที่ชาวกลางภูเก็จให้ความเคารพต่อญาติผู้ใหญ่มานานมากกว่า ๒๐๐ ปีมาแล้ว

ด้วยเหตุนี้ ประหัวนอน จึงเป็นของ "สูง"

13:42 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ การเคลื่อนที่ไประดับ "สูง"

13:42 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ ต้องใช้คำว่า "ขึ้น"

13:43 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ ขึ้น ไปทิศ "หัวนอน" (ทิศใต้)

13:44 สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ ในทางกลับกัน

การเคลื่อนไปทิศเหนือ ซึ่งเรียกว่า ประตืนย เราจะใช้ "ลง"

แลหนึ่ง เมื่อพ่ายกมานั้น พญารธรรมไตรโลกให้เกาะเอาตัวดูข้า "ลง" ไปไว้ ณ ปากพระ

แสดงว่า ย่าจัน ไปทางทิศเหนือของกลาง ก็คือ ปากพระย ไม่ใช่ "แหลมหินเกาะพร้าว" ของมโนพล

ครั้นพ่ายกมาตีปากพระ (ทิศเหนือ) ได้ (ย่าจัน)กลับแล่น "ขึ้น" มา (ทิศหัวนอน) ณ บ้าน (เคียน)

ส่วนประวัติศาสตร์ มทศ. จึงยืนยันว่า ย่าจันถูกจับตัว "ลง" ไปที่ค่ายปากพระ และย่าจัน "ขึ้น" มา ณ บ้าน(เคียน)

ไม่หลงกลลวงของ "มโนพล" แต่ประการใด

ประวัติศาสตร์ย [ข้อมูลภูเก็ต](#)